

Vreoci - selo staro šest vekova, polako nestaje sa karte Srbije, pod bagerima i mašinama za eksploataciju uglja. Kako je pokušaj kolektivnog raseljavanja meštana propao, država je pokušala da obezbedi nove domove za porodice.

No to nije slučaj i za sedmočlanu porodicu Mitrović, koja godinama čeka na novac za zemljište, dok su im ivice kopa sve bliže dvorištu. Ali, rudnik nije jedini koji ih je pritisao, već i preduzeće "Kolubara" koje traži da se hitno isele.

Nebojša Mitrović sa suprugom i petoro dece živi u Vreocima, selu koje leži na 500 miliona tona lignita i zbog širenja rudnika uglja, nestaje s mape. Deset godina čekaju da im država isplati zemljište i da kofere spuste na novu adresu, dok ih - kako kažu - "crni krater nije progutao", iako ne spori da je za deo objekata dobio novac.

Iako spor i dalje traje, u utorak su se suočili s pokušajem nasilnog iseljavanja.

"Došli su službenici Opštine da nas izbace sa našeg imanja, koje nisu platili! Kriv je EPS i njihovi direktori, što su krili od nas izveštaj rudarske inspekcije o pojavi klizišta čime su ugrozili bezbednost moje porodice i moje dece, a sada hoće da nas nasilno isele sa našeg poseda i imanja," kaže Nebojša Mitrović, vlasnik kuće.

Mitrovići gaje i 50 ovaca, od kojih žive i izdržavaju porodicu. Da su ih isterali sa poseda, sa njima, kažu, ne bi imali gde. Iz Rudarskog basena "Kolubara" demantuju navode porodice. Tvrde da je rešenje o eksproprijaciji doneto još 2013. godine i da na delu nije prisilno iseljavanje:

"Za eksproprijisane nepokretnosti, Mitroviću je do sada isplaćeno oko 250.000 evra. Kako se Mitrović nije dobrovoljno iselio i pored isplate 250.000 evra, Ministarstvo finansija je usvojilo zahtev RB „Kolubara“ i rešenjem od 9. novembra 2015. godine dozvolilo predaju u posed eksproprijisanih nepokretnosti Nebojše Mitrovića. Dakle, ne postoji urgentno iseljavanje porodice Mitrović."

Za N1 dodaju da na području Vreoca nije ugrožena bezbednost i da bi u suprotnom, nadležni organi bili u obavezi da proglase vanrednu situaciju. Ali meštani kažu da je vanredan svaki dan života za sve koji su ostali, uz zvuke bagera, bez vode i čistog vazduha. Zato je većina i otišla.

Danas je na svega deset koraka od nekad najlepšeg dela sela pogled na kop, a u ulici u kojoj je nekada bilo stotinu kuća, žive samo Mitrovići i još dve porodice.

Ali je u celom selu još 239 domaćinstava, koja čekaju seobu, iako je plan bio da do 2015. svi imaju novi dom. Rokovi su probijeni i postavljeni novi - do 2018. biće na novim lokacijama.

"Ljudi su prinuđeni da ovde budu mnogo duže nego što je to predviđeno, uz sve prateće aspekte koji degradiraju životnu sredinu - buka, prašina, vibracije, elektromagnetno zračenje. Kako bi slobodno, narodnim jezikom rekao, između čekića i nakovnja - između tog

krupnog kapitala i korporacija i interesa energetike i sa druge strane, interesa naroda koji po Ustavu Srbije imaju pravo da slobodno uživaju svoju imovinu," kaže Željko Stojković iz Srpskog centra ekologije.

Mitrovići kažu da ne odustaju dok im se prava ne ispune. Tako će Aca, njegov mlađi brat, troje starije sestre i štene Jovanka iz dvorišta i dalje gledati bagere.

Izvor: n1info